

Udskriftsdato: 14. december 2025

KEN nr 9369 af 15/10/1994 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse O-95-94 om hjælpemiddel - ridestøvler med skinne - dropfod

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 20587-92

Ankestyrelsens principafgørelse O-95-94 om hjælpemiddel - ridestøvler med skinne - dropfod

Resume:

Der kunne ikke ydes hjælp til håndsnyede ridestøvler med skinne til en kvinde med lammelse af ben og venstresidig dropfod, da ridestøvlerne ikke i væsentlig grad kunne anses for at afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne og derved i væsentlig grad lette den daglige tilværelse.

Der blev lagt vægt på den meget begrænsede brug af støvlerne i forbindelse med ridning (letridning).

Kassation:

Principafgørelsen har ikke længere vejledningsværdi

Kassationsdato:

08-06-2009

Love:

Lov om social bistand - lovbekendtgørelse nr. 829 af 1. oktober 1992 - § 58, stk. 1

Sagsfremstilling:

En kvinde, der nu modtog højeste førtidspension, var i 1986 udsat for en rideulykke. Hun pådrog sig herved et kranietraume med deraf følgende lammelse af ben og venstresidig peroneusparese (dropfod).

Kvinden benyttede ikke dropfodstimulator eller peroneusskinne.

Hun søgte om hjælp til håndsnyede ridestøvler. Hun red 1-2 timer dagligt. Støvlens funktion var at holde venstre fod på plads under udøvelse af letridning.

Kommunen afslog ansøgningen med henvisning til, at hun ikke led af en foddeformitet.

Nævnet pålagde kommunen at yde hjælp til håndsnyede ridestøvler.

Nævnet begrundede afgørelsen med, at lidelsen efter det oplyste var varig, hvorfor kvinden var omfattet af personkredsen i bistandslovens § 58. Da ridestøvlerne skulle bruges ved ridning som en del af vedligeholdelsestræningen, fandt nævnet, at der i det væsentlige var tale om udøvelse af pågældendes hidtidige sport, og at der ikke var tale om behandling. Endelig fandt nævnet, at anvendelse af ridestøvler med skinne efter det oplyste i væsentlig grad kunne afhjælpe lidelsen, jf. bistandslovens § 58, stk. 1 nr. 2.

I klagen anførte kommunen, at ridestøvler med peroneusskinne af sygehuset var benævnt som optræningsmiddel, og at gangfunktionen stadig ikke var stationær. Ridestøvler var endvidere til brug i ekstreme situationer, hvilket ikke var i overensstemmelse med hjælpemiddelbekendtgørelsen. Det var endelig anført, at der ikke var tale om svær foddeformitet.

Socialministeriet udtalte vejledende, at der normalt kan ydes støtte efter § 58 til at få monteret en peroneusskinne på det fodtøj, der normalt anvendes f.eks. et par ecco-sko. Med hensyn til støtte til ridestøvler med skinne fandtes væsentlighedskriteriet ikke at være opfyldt.

Sagen blev behandlet i principielt møde til afklaring af, om special syede ridestøvler, der benyttes lejlighedsvis, er omfattet af bistandslovens § 58.

Afgørelse:

Ansøgeren opfyldte ikke betingelserne for at få hjælp efter bistandslovens § 58 til håndsuede ridestøvler.

Ankestyrelsen fandt, at ridestøvler med skinne ikke i væsentlig grad kunne anses for at afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne og derved i væsentlig grad lette den daglige tilværelse.

Ankestyrelsen lagde ved afgørelsen vægt på den meget begrænsede brug af støvlerne i forbindelse med ansøgers ridning (lettridning).

Ankestyrelsen ændrede således det sociale nævns afgørelse.

Den hjælp, der var udbetalt til ansøger i henhold til nævnets afgørelse kunne ikke kræves tilbagebetalt.